

Архивски број: 08-725/2
Датум: 13-12-2024

Постапувајќи по претставка бр. 08 - 725/1 од 28.11.2024 година поднесена од [REDACTED], со адреса на [REDACTED] во Кочани, против [REDACTED] и ООУ „Малина Попиванова“ Кочани, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација врз основа на член 21, став 1, точка 14 од Законот за спречување и заштита од дискриминација (Сл. Весник на РСМ бр. 258/2020) на ден 13.12.2024 година го донесе следниот

ЗАКЛУЧОК за отфрлање на претставка поради ненадлежност

СЕ ОТФРЛА претставката заведена под бр. 08 - 725/1 од 28.11.2024 година, поднесена од [REDACTED] против [REDACTED] и ООУ „Малина Попиванова“ Кочани поради ненадлежност.

Образложение

На 28.11.2024 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше доставена претставка, заведена под бр. 08 - 725/1, поднесена од [REDACTED] против [REDACTED] и ООУ „Малина Попиванова“ Кочани.

Имено, подносителката на претставката најпрвин наведува дека е вработена како советничка во ООУ „Малина Попиванова“ во Кочани. Согласно систематизацијата на работното место, подносителката била должна да извршува работни задачи кои секогаш биле по наредба, односно со потпис од раководителот на институцијата. Од причина што институцијата била надлежна за постапување по претставки за работењето на наставниците, подносителката како вработена, била должна да изготвува документи во вид на решенија и одлуки. Понатаму, подносителката наведува дека посочената како дискриминаторка сметала дека тоа било лично насочено против неа. Во таа насока, подносителката тврди дека во однос на тие документи, нејзината работна задача била само да ги изготвува, а не и да ги потпишува истите. Во претставката се наведува дека подносителката и посочената долг временски период имаат лични и професионални несогласувања. Подносителката наведува дека како резултат на преголем стрес поради ситуација со врачување на писмена опомена на вработен во училиштето од страна на директорот, била повикана брза помош. Од тие причини, подносителката наведува дека повеќе од една година немала контакт со посочената како дискриминаторка надвор од службената комуникација. Понатаму, се наведува дека посочената како дискриминаторка пријавила во полиција дека била навредувана. Подносителката наведува дека на конкретниот настан што бил пријавен, односно расправијата помеѓу

директорот на училиштето и посочената како дискриминаторка, таа воопшто не била ни присутна, а истото можело да биде потврдено од страна на вработените кои го сведочеле настанот и од видео надзорот. Од причина што подносителката била прозивана, пријавувана во полиција, фотографирана од страна на сопругот на посочената како дискриминаторка, таа смета дека не е во можност редовно и нормално да ги извршува работните задачи. Во прилог на претставката беше доставен и Образец за поднесување претставка/реакција од страна на [REDACTED]

По разгледувањето на претставката, Комисијата констатира дека адресираниот проблем не спаѓа во рамки на законските надлежности на Комисијата за спречување и заштита од дискриминација, предвидени во член 21 од Законот за спречување и заштита од дискриминација. Првично, Комисијата не е надлежна да навлегува и постапува по законските решенија за вознемирување на работното место кое не се однесува на дискриминаторска основа. Во конкретниот случај не постојат индиции за дискриминација и оттука Комисијата нема мандат да навлегува во начинот на кој се решаваат прашањата во врска со вознемирувањето на работното место, бидејќи тоа спаѓа во рамките на надлежноста на други институции, како што се судовите и инспекциите за труд кои се задолжени за спроведување на законодавството во оваа област. Во однос на наводите, подносителката согласно член 35 од Законот за заштита од вознемирување на работното место, има можност да се обрати до Државниот инспекторат за труд, кој е надлежен да врши инспекциски надзор и да донесе мерки за заштита на работниците од вознемирување на работното место. Комисијата, како што беше наведено, не е надлежна да постапува по конкретните случаи на вознемирување на работно место, кога истото не е поврзано со заштитна карактеристика на подносителот на претставката.

Законската дефиниција за дискриминација е предвидена со член 6 од Законот за спречување и заштита од дискриминација, според која: „Дискриминација е секое разликување, исклучување, ограничување или давање првенство што се заснова на дискриминаторска основа, со сторување или несторување, што имаат за цел или резултат спречување, ограничување, признавање, уживање или остварување на правата и слободите на одредено лице или група на еднаква основа со други...“

Вознемирување во смисла на Законот за спречување и заштита од дискриминација е: „Вознемирувањето претставува несакано постапување кон лице или група лица врз дискриминаторски основи што има за цел или последица, повреда на достоинството или создавање на заканувачка, непријателска, понижувачка или застрашувачка средина, пристап или практика. “

Дополнително, дискриминаторска основа врз основа на која може да се случи дискриминација, согласно член 5 од законот е: „раса, боја на кожа, потекло национална или етничка припадност, пол, род, сексуална ориентација, родов

идентитет, припадност на маргинализирана група, јазик, државјанство, социјално потекло, образование, религија или верско уверување, политичко уверување, друго уверување, попреченост, возраст, семејна или брачна состојба, имотен статус, здравствена состојба, лично својство и општествен статус или која било друга основа.“

Имајќи предвид дека во конкретниот случај е опфатен проблем кој не се однесува на барање на заштита на права врз основа на дискриминаторска основа, односно барање за заштита од дискриминација, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација одлучи како во диспозитивот и ја отфрли претставката поради ненадлежност.

Комисија за спречување и заштита од
дискриминација
Претседател на Комисијата
Лимко Бејзароски

Доставено до:

[REDACTED]